

— Ὑπάρχει ἡ διαφορὰ ὅτι ὁ εἰς ὠμίλει **ζε-
βραῖστὶ**, ὁ ἄλλος δὲ ἔβραιστὶ.

Ἐπειτα ἤρχετο ἡ ἄλλη ἐρώτησις.

— Ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ τοῦ ὄνου
τοῦ Σπουπιδομιχάλη καὶ τοῦ ὁμωνύμου του ;

Καὶ οἱ μικροὶ αὐθάδεις ἀπήντων πάντοτε :

— Δὲν ἤξεύρομεν νὰ ὑπάρχη καμμία δια-
φορὰ !

(Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ "Αἴνε)

— κ. —

ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ ΜΟΥ

1

Ἡ νύκτα φεύγει δλόχαρη — Νεράϊδα μου, κοιμᾶσαι
ἢ βλέπεις τ' ἄστρα καὶ ἀγρυπνεῖς καὶ μένανε θ' μάσαι ;
ἂν ἔχῃ ὁ ὕπνος μυστικὰ τὰ βλέφαρά σου κλείσει
ὁ ἔρως μου σὰν ὄνειρο θάρσῃ νὰ τὰ φιλήσῃ
καὶ ἂν ξάγρυπνη τ' ἄστρα θεωρῇς ὅπου 'ψηλὰ ξανοίγουν
τ' ἄστρα καὶ ἐγὼ θεὸς νὰ θωρῶ — καὶ ἔτο' ἢ ματιαίς μας
[μίγουν.

2

Οἱ γρύλοι ποὺ κρυφομιλοῦν μὲ βλέπουν καὶ μοῦ λένε :
— Τάχα γιατί τὰ μάτια σου 'μέρα καὶ νύκτα κλαῖνε ;
Κ' ἐγὼ τοὺς λέγω : — Τὸ γιατί ῥωτᾷτε νὰ σᾶς πῶ ;
γιατ' ἔχω 'μέραις νὰ τὴν δῶ τὴν κόρη π' ἀγαπῶ.

3

Πρὶν σὲ γνωρίσω μέτραγα τ' ἀστέρια τοῦ οὐανοῦ
σ' ἐγνώρισα τὰ μέτρησα καὶ εἶπα μὲ τὸ νοῦ :
— Δυὸ ἄστρ' ἀπόψε λείπουνε, ποῦ νάνε πηγυμένα ;
Κ' ἔφαχνα γύρω νὰ τὰ 'βρῶ, καὶ ἔφαχνα 'στὰ χαμένα.
Μὰ εἶδα τὰ 'ματάκια σου ποῦνε φωτιαῖς γεμάτα
καὶ εἶπα : τ' ἀστέρια πούλειπαν νὰ τα τ' ἀστέρια, νὰ τα.

4

Ἐνὰ πουλάκι κάθεται 'ς τοῦ πεύκου τὸ κλαδί
καὶ ἀναστενάζει ἀπὸ κρυφὰ καὶ γλυκοκελαδεῖ.
— Τί κάθεται καὶ κελαδεῖ καὶ ἀναστενάζει τάχα ;
νᾶχα ποὺλὶ τὴ χάρι σου καὶ τὰ φτερά σου νᾶχα
χωρὶς νὰ ἔχονα στιγμὴ ἀμέσως θὰ πετοῦσα
καὶ 'στὸ παραθυράκι τῆς θὰ γλυκοτραγουδοῦσα.
— Τί λές, φτωχέ μου ποιητὴ ; πάντα παιδί θεὸς νᾶσαι ;
ἢ κόρη αὐτὴ σ' ἐξέχασε, ἀκόμα τὴν θυμᾶσαι ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἀποβλέπων τις εἰς τὴν ζωὴν ὁποῖαν τὴν δη-
μιουργεῖ ἐνίοτε ὁ Θεός, δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλο
καλλίτερον ἀπὸ τὸ νὰ εὐχαριστῇ αὐτὸν διότι
ἐδημιούργησε συνάμα καὶ τὸν θάνατον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ Βερολινεῖᾳ ἱατρικῇ ἐταιρείᾳ ἐγένοντο τε-
λευταῖον ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἀφορῶσαι εἰς
ἐπιστημονικὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς ἀσιτίας τοῦ νηστευ-
τοῦ Καίττη. Καὶ ἐν πρώτοις ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς
Senator περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὀργάνων καὶ τῆς
διαμερίσεως τῆς ὕλης παρὰ τῷ Καίττῃ. Οὗτος εἶνε
26 ἐτῶν, πάσχει ἐκ πυκνώσεως τοῦ ἀριστεροῦ πνεύ-
μονος, ἐνήστευσε δὲ ὡς γνωστὸν παραμείνας διαρ-
κῶς εὐεκτῶν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς 11 μέχρι τῆς
μεσημβρίας τῆς 22 μαρτίου συμπεριλαμβανομένης,
ἐπιβλεπόμενος διαρκῶς ὑπὸ ἱατρῶν. Ἀπὸ τῶν 11
τούτων ἡμερῶν δέον ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν πρώτην
καὶ τὴν τελευταίαν ὡς μὴ ἐντελῶς νηστησίμους. Ὁ
Καίττης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νηστείας του πε-
ριωρίσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πόσιν ὕδατος καὶ τὸ
κάπνισμα ὀλίγων σιγάρων. Κατὰ τὰς καταμετρήσεις
δὲ τοῦ βάρους καὶ τῆς θερμοκρασίας, αἵτινες ἐγένοντο
κατὰ τὸ διάστημα τῆς νηστείας του, ἡ θερμοκρασία
καὶ ὁ σφίγμὸς ἔμενον τακτικοί, ὁ τελευταῖος ὅμως
ἐπεταχύνετο καὶ διὰ τῆς ἐλαχίστης διεγέρσεως. Ἐν
ἀρχῇ τῆς ἐκουσίᾳ αὐτοῦ νηστείας ὁ Καίττης ἐζύγιζε
57 χιλιόγραμμα, μετὰ δὲ τὸ πέρας 50 χιλιogr.
καὶ 650 γραμμάρια. Ἡ ὅλη λοιπὸν ἀπώλεια τοῦ
σώματός του. συνίστατο εἰς 6 χιλιόγραμμα καὶ 350
γραμμάρια, γεγονός ὅπερ ἐγένετο καταφανὲς καὶ διὰ
τῆς σμικρύνσεως τῶν ὀργάνων τοῦ σώματός του. Τὸ
σπουδαιότατον ὅμως ἐξαγόμενον ἐκ τῆς νηστείας
ταύτης εἶνε ὅτι εἰς τὴν διάμεψιν τῆς ὕλης λαμβά-
νουνσι σπουδαιότατον μέρος καὶ τὰ ὅσθα, ἐνῶ μέχρι
τοῦδε παρεδέχοντο τὸ ἐναντίον. Τὸ γεγονός τοῦτο
ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἀφθόνων ἀλάτων τῆς τιτάνου τῶν
ἀνευρεθέντων κατὰ τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν ἐν τοῖς
ἀποκρίμασι τοῦ Καίττη. Καὶ εἶχε μὲν τὸ φαινόμενον
τοῦτο παρατηρηθῇ καὶ εἰς νοσοῦντας, ἀλλ' ἀπεδίδετο
εἰς τὸ εἶδος τῆς ἀσθενείας. Πρὸς τὴν ἐλαττώσει
τῶν ἀλάτων τῆς τιτάνου παρετηρήθη καὶ ἐλάττωσις
τῶν λευκῶν αἱμοσφαιρίων, ἅτινα πάλιν ἐπολλαπλα-
σιάζοντο ταχέως παυομένης τῆς νηστείας. Ἐκ τού-
των ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅπερ καὶ ἄλλοθεν ἦτο
πιθάνον, ὅτι τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια γεννῶνται ἐκ τῶν
λευκῶν καὶ ὅτι εἰς πλείστας νόσους τὴν ἀλλοίωσιν
τοῦ αἵματος δέον νὰ ἀποδίδωμεν ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν
νηστείαν τῶν ἀρρώστων.

Σπουδαιότατα εἶνε τὰ ἰδιαίτερα εἰσοδήματα τοῦ
ἀγγλικοῦ στέμματος. Ἰδιαίτερα κυανὴ βίβλος ἐκδι-
δομένη τῇ φροντίδι τῶν διοικούντων τὰ τῆς περιου-
σίας τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας παρέχει ἰδεάν ἀκρι-
βῆ περὶ τῶν ἀπεράντων κτημάτων, τὰ ὅποια ἡ βα-
σιλικὴ οἰκογένεια κατέχει ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Σκωτίᾳ,
ἐν Ἱρλανδίᾳ, ἐν Οὐαλλίᾳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ
Μάν καὶ τοῦ Ἀλδερνά. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ
ἐκ τῶν κτημάτων τούτων πρόσδοι, ἐνεκα τῆς οἰκο-
νομικῆς καὶ γεωργικῆς κρίσεως, ἐμειώθησαν ἐπαι-
σθητῶς. Ἐν Σκωτίᾳ αἱ ἐτήσιοι πρόσδοι τῶν κτη-
μάτων ἀνέρχονται νῦν εἰς 25, 219 λίρας στερ-
λίνας, ἐν Ἱρλανδίᾳ δὲ εἰς 37,640 λίρας. Ἀλλ' ἐν